

Література.

1. Захарова О.В., Грузд А.В. Підвищення якості послуг вищої освіти за допомогою гейміфікації. *Наукові праці національного технічного університету. Економічні науки*. 2017. Вип. 32. С. 113 – 122

2. Стоянова-Коваль С.С., Нургалєєва М.В. Гейміфікація при підготовці облікових фахівців. Стратегія розвитку сільського господарства та сільських територій: *Матеріали Десятої міжнародної науково-практичної молодіжної конференції*, 10 жовтня 2019 р./ редкол.: Ю. О. Лупенко та ін. К.: ННЦ «ІАЕ», 2019. с.168-171

3. Стоянова-Коваль С.С., Проблеми підвищення якості вищої освіти при підготовці облікових фахівців. *Актуальні проблеми освіти*. Збірник наук. стат. мат. IV Міжнародної науково-практичної конференції, 10-11 листопада 2016 р. ХНЕУ ім. Семена Кузнеця ХОГОКЗ, 2016. 500с.

БЕЗРОБІТТЯ ТА ЙОГО СУЧАСНИЙ СТАН В УКРАЇНІ

***Стренадко В.Р., студентка*,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка***

Однією з корінних соціально-економічних проблем сучасного етапу розвитку українського суспільства є проблема безробіття.

В Україні в 2019 році офіційно було зареєстровано близько 268,2 тис чоловік безробітних, які становили лише 1,1% від усього працездатного населення країни.

Рівень безробіття характеризують два показники: рівень безробіття (за методологією Міжнародної організації праці) та рівень зареєстрованого безробіття [1]. Лише 22% усіх безробітних звертаються за послугами до Державної служби зайнятості. Тобто статус зареєстрованого безробітного має тільки кожен 5-й безробітний українець.

Кількість зареєстрованих безробітних збільшується у грудні порівняно з листопадом на 17%, особливо у сільському господарстві, що є традиційним сезонним явищем. Так, у січні 2019 року воно склало 364,3 тис осіб, у грудні 2019 року – 338,2 тис осіб, а, у жовтні 2019 року – 259,3 тис осіб.

* Науковий керівник – Луценко О.А., к.е.н., доцент

Більш коректно відображає реальну ситуацію на ринку праці показник рівня безробіття за МОП. Так, за 9 місяців 2019 року рівень безробіття знизився до 8,1% (у порівнянні з аналогічним періодом 2018 р., коли рівень становив 8,6%).

Аналіз даних свідчить, що на ринку праці України тривають позитивні тенденції щодо зростання зайнятості та скорочення безробіття, продовжується зниження рівня неформальної зайнятості, збільшується чисельність економічно активного населення у віці від 15 до 70 років на 0,2%, а працездатного віку – на 1,3%. Середньорічна кількість зареєстрованих безробітних зменшилась з 460,2 тис. осіб у 2015 році до 306,8 тис. осіб у 2019 році [2].

Особливо гостро стоїть проблема безробіття у галузях промисловості і сільського господарства, що пов'язано зі зміною галузевої структури зайнятості (зменшенням числа працюючих у галузях обробної промисловості, машинобудуванні, легкій промисловості) і загостренням регіональних проблем зайнятості.

У сільськогосподарському виробництві України зайнято 5,6 млн чол., або 24,4% від загальної чисельності. Серед економічно активного населення сільська безробітна молодь у віці 15–35 років становить 1,6 млн [1].

Головними чинниками неповного використання трудового потенціалу молоді в сільському господарстві є такі: скорочення кількості підприємств, які займаються виробництвом та реалізацією сільськогосподарської продукції; сезонність робіт в аграрному секторі; низький рівень професійних якостей молодих спеціалістів; невідповідність кваліфікації сільських спеціалістів потребам аграрного комплексу; збереження низької заробітної платні та заборгованість з її виплати.

Найважче працевлаштуватися на селі молоді після отримання середньої і вищої освіти. Серед професійних груп сільського населення найбільшу частку в загальному обсязі безробітних становлять фахівці, кваліфіковані робітники, оператори машин.

Проте, у напрямі подолання безробіття серед сільської молоді вже є певні позитивні зрушення, пов'язані зі становленням фермерства на селі та розвитком інфраструктури зеленого

туризму. Проте, вони знаходяться в стадії розвитку та потребують розробки й прийняття на регіональному й державному рівнях програм, спрямованих на визначення правового статусу цих сфер діяльності, забезпечення умов початкового кредитування, встановлення пільгових податкових періодів, але першочерговим є вирішення земельних питань.

Механізмами забезпечення сільської молоді робочими місцями є: цілеспрямована профорієнтаційна робота серед сільської молоді шкільного віку з урахуванням регіональної специфіки; вирішення питання транспортного зв'язку сільської місцевості з містом; впровадження на державному рівні гарантованого робочого місця в аграрному секторі із забезпеченням рівня середньої заробітної плати у відповідному регіоні.

Отже, розвиток безробіття в Україні на сучасному етапі істотно відрізняється від загальносвітових закономірностей. При різкому скороченні обсягів виробництва (більш ніж у 2 рази) рівень безробіття з обліком незареєстрованих безробітних не перевищує 10%.

Істотними виявилися і соціальні і економічні причини. Кількість зареєстрованих безробітних за статтю та місцем проживання у 2019 році складає 3,3 млн людей. З них: міського населення – 1,7 млн, сільського – 1,6 млн. За статевими ознаками безробітних жінок більше, ніж чоловіків на 16,4 тис. Частка міського безробітного населення перевищує сільське на 14 тис [1].

Серед зареєстрованих безробітних 45% мають вищу освіту, 35% – професійно-технічну, 20% – середню освіту.

Розвиток ситуації із зайнятістю в Україні має різноспрямовані тенденції. З одного боку, скорочується кількість претендентів за рахунок введення безвізу, а з іншого, – продовжиться скорочення зайнятих осіб за рахунок закриття підприємницької діяльності.

Сьогодні 2–7 млн українців перебувають на заробітках. Найбільший відтік мігрантів відбувається у західних регіонах України.

Основною сферою зайнятості українців за кордоном є будівництво (понад половину мігрантів – 51,6%). На другому

місці – робота домашньої прислуги (16,3%), далі – сільське господарство (8,5%), торгівля (8,1%), промисловість (5,4%) [3].

Безробіття веде до соціальної деградації людини. Відрив від трудового джерела доходу та тривале існування на соціальні допомоги призводить до втрати самоповаги, занепаду моральних устоїв, розпаду родини тощо. Масове безробіття призводить до значних соціальних і політичних змін, часто у формі дуже гострих соціальних конфліктів.

Соціально-економічні наслідки безробіття можна сформулювати таким чином: відбувається знецінення, недовикористання людського потенціалу суспільства, погіршується якість життя безробітних та їх членів родини, підсилюється тиск на розмір заробітної плати зайнятих із боку конкуруючих на ринку праці, збільшуються витрати суспільства й індивіда на відновлення чи зміну професійного статусу і рівня продуктивності праці, формуються категорії осіб із девіантною поведінкою, схильних до вчинків, що суперечать прийнятним соціальним нормам і цінностям.

Література.

- 1.Офіційний сайт Державної служби статистики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
- 2.Офіційний сайт Міністерства фінансів України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua>
2. С.Т. Слюсар. Аналіз рівня безробіття в Україні: проблеми і шляхи його подолання / Слюсар С.Т. // Економіка АПК. – 2018. – № 5. – с.85.

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ З ОГЛЯДУ НА СУЧАСНІ РЕАЛІЇ

*Сумець О.М., д.е.н, професор,
Національний фармацевтичний університет*

Сфера освітніх послуг характеризується збігом об'єкта менеджменту економіки, суб'єкта, споживача і результату в одній особі, тобто в особі того, хто навчається. Специфіка цієї сфери полягає в тому, що опис продукту, як правило, чітко задається Міністерством освіти у вигляді державного стандарту.